

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în jidanul parazit și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — Lei 200
Pentru în. lit. și fabrici — — Lei 500

Inutilitatea partidelor.

Odată cu fireasca restabilire monarhică, problema parlamentarismului a luat la noi o nouă și definitivă întorsătură. De unde până aci fiecare șef de partid se credea a fi deținătorul unic și exclusiv al puterii statului, lăsând oarecum să planeze umbra asupra Coroanei, acum de când cerul vineții publice românești s'a înveninat, bieții șefi s'au văzut nevoiți a-și limita — vorba aceea: de silă ca de voie bună, — sfera ambițiilor lor cezariene. Și nu exagerăm de loc când spunem, că situația partidelor este azi pe deplin clarificată. De prezent avem un Rege, un Domn în adevăratul înțeles al cuvântului și nu numai un simbol, un mit. Ori aceasta înseamnă pentru partide sau schimbarea năravului, — ceea ce e foarte puțin probabil, — sau începutul sfârșitului.

M. S. Carol II n'a revenit în țară de dragul niciunui partid politic și nici de dorul de a se face unealta vreunui din ele. Ci din contră, s'a reîntors cu gândul să scape biata țară din ghiarele politicianilor însălbăteciți de ură și îmbuibăți de jafal banului public.

Intențiile M. Sale, — după spusele unora, — ar merge încă mai departe: chiar la desființarea partidelor, dacă, bine-nțeleș, interesele țării o vor cere aceasta.

De sigur, noi nu avem decât să ne bucurăm de această atitudine a M. Sale față de partide. căci am avut cinstea de a ne număra printre cei dintâi, cari au

contestat rostul parlamentarismului și au dovedit inutilitatea partidelor. Căci, în definitiv, ce sunt aceste, hai să le zicem, organisme democratice dacă nu niște societăți de exploatare a cetățenilor? Și cu ce ne-am ales noi, mă rog, din mult trâmbițatele lor înfăptuiri, dacă nu cu ura între frați și mai ales cu sărăcia? Gândiți-vă numai câtă risipă s'a făcut cu plata lefurilor și diurnelor, reprezentanților poporului, din marea operă a cărora noi nu ne-am ales decât cu o sumedenie de legi croite după interesele lor proprii, legi, care bune, rele cum sunt, nu sunt nici măcar aplicate așa cum se cuvine. Adăugați la toate acestea și lipsa de încredere și de respect ce-a sădit-o la țară, în inimile sătenilor, față de intelectuali, demagogia fără scrupul a politicianilor și vă veți convinge că Majestatea Sa a apucat pe drumul cel drept.

Momentul decisiv se pare că nu va întârzia mult. Mai ales acum când forța de organizație a avut de înregistrat mari slăbiciuni la toate partidele. Liberalii sunt divizați pe chestia constituțională, național-tărâniștii frământați de conflictele dintre cele două fracțiuni fuzionate iar averescanii în... „plină refacere”. Asfel că partidele mână, vrând-nevrând, apa la moara Regelui.

Să sperăm că ceasul sfârșitului partidelor va bate în curând. Și atunci biata țară va răsufla ușurată ca și atunci când a încetat de-a mai funcționa „Înalta Regentă” și va zice un singur și vesel: „uf! bine c'am scăpat de ele!”

TIBERIU LUPU

L. A. N. C. intensifică propaganda în vederea evenimentelor din toamnă

Reorganizarea L. A. N. C. în Muntenia, Oltenia și Dobrogea. Un congres cuizat la București.

În vederea noilor alegeri generale și față de puternicul curent naționalist creștin din Ardeal, Bucovina, Moldova de Nord și Basarabia, conducerea centrală a Ligii Apărării Naționale Creștine a hotărât intensificarea propagandei în Muntenia, Oltenia și Dobrogea, provincii în cari au existat puține organizațiuni cuizte acum.

D. A. C. Cuza a avut în scop — înainte de a părăsi Capitala — unele întrevederi cu câteva personalități proeminente din organizațiile cuizte din Muntenia. Iar d. prof. dr. N. C. Paulescu, ca urmare a acestor conciajabile, a cerut d-lui dr. V. Trifu, secretarul general al regiunii Oltenia-Dobrogea, să înceapă imediat reorganizarea cadrelor județene.

Graba aceasta este pusă în directă legătură cu congresul L. A. N. C. ce se proiectează a se ține în Noembrie la București. Acest congres, la care vor participa delegați din întreaga țară, va arăta forța politică a L. A. N. C.-ului și curentul puternic al masei, ce se subordonează acțiunii d-lui Cuza.

În legătură cu lucrurile acestea d. dr. Trifu a și vizitat în cursul zilei de Duminică câțiva fruntași ligiști din jud. Prahova și a obținut noi adeziuni pentru mișcarea L. A. N. C. din părțile acelea.

Chiar în cursul lunii acesteia d. dr. Trifu va vizita toate județele și va convoca adunări populare, răspândind manifeste și broșuri. Deasemenea va înființa organizațiuni noi și va completa pe cele existente cu elemente din Tineretul L. A. N. C.

Membrii Tineretului L. A. N. C. din județele respective au și primit instrucțiuni în acest sens.

Și Dne! cum mai scăune zărele jidovite la auzul acestor mișcări. Să-și continue numai mendrele nu vor mai dicta ei și ele multă vreme în România. Românii se desleaptă și odată jidanii și prietenii lor tot nu vor scăpa de ce le este frică!

O inimă și un suflet.

lt-Colonel G. Băgulescu.

Este știut că la dorința Majestății Sale Regelui Carol II, au fost avansați mai mulți ofițeri. Dintre aceștia de bună seamă cel mai merituos a fost dl. Maior G. Băgulescu, avansat la gradul de Locotenent Colonel, la comanda regimentului 81 Infanterie București.

Cine nu-și aduce aminte de persecuțiile îndurate de acest, cel mai brav ofițer?!

Cum a fost tărat dela Ana la Căiafa, dela un Consiliu de război la altul din ordinul unor superiori pătimăși, ca — deși neavând nici o vină — să fie degradat, reformat.

Dreptatea însă a învins, cei păcătoși s'au recunoscut păcatele și dl. Maior G. Băgulescu a fost reîntegrat în drepturile sale, iar azi, abia azi sosind acasă Speranța Neamului și a Țării a fost avansat și el.

Iată cum îl caracterizează pe acest neîntrecut erou de erl, de azi și de mâine, dl. inginer V. P. S.

Înalt, cu privirea de vultur, cu ochii de foc, așa e el, așa l'am cunoscut, stând la pândă pe culmile Carpaților, așteptând dușmanul și biruința, așteptând aurora neamului românesc.

Eroul de erl, ghicea că sfânta glorie o să vină; vedea moartea aproape, dar nu-i era teamă. — Incremenise de spaimă dușmanul. — Prin gurile tunurilor, românii își spuneau cuvântul, și toți erau un suflet și o singură simțire.

În slavă și strălucire apoi toți vitejii s'au îmbrăcat, și lumina inimilor le arăta calea cea adevărată!

Pământul pe care azi îl stăpânim, acoperă trupurile lor.

Pământul s'a îngroșat de sânge românesc, iar lanurile mănoase cu spițele pline nu mai sunt ale noastre

Pentru desmeticirea francmasonilor români.

„Egalizarea indivizilor, prin solidaritate, prin participare egală a fiecăruia la producțiunea sa solidară”.

*) Pentru ca cetitorul să stabilească identitatea de concepții dintre instrucțiile date lui Garibaldi la 1860 și principiile Constituției Sovietice din 1918; pentru ca să înțeleagă că în aceeași conducere unitară și ascunsă dicta instrucțiuni la 1860 și le aplica peste 60 de ani în Rusia, reproducem din Constituția Sovietică, operă curat jidănească, următoarele fragmente:

Art. 3. a): Spre a realiza socializarea pământurilor, proprietatea particulară asupra solului este desființată și toate imobilele sunt considerate ca aparținând națiunii întregi și se transmit lucrătorilor fără nici o despăgubire, conform principiului egalității de folosință”.

c) „Ca cel dintâi pas către luarea în stăpânire definitivă a tuturor fabricilor, uzinelor, minelor, căilor ferate și a altor izvoare de producție, precum și a mijloacelor de transport, de către Republica muncitorească și țărănească a Sovietelor, s'a sancționat legea, promulgată de Soviet, privind controlul muncitoresc și Consiliul superior al economiei naționale, spre a asigura puterea lucrătorilor asupra exploataților.”

„Prin Ajutorul Egalității, ca pârghie, și poftele omenești ca punct de sprijin, noi vom face să dispară pentru totdeauna Aristocrația Banului, călău neduplecat, exploatare fără saț a neamului omenesc.

„Fraternitate, făgăduința atorputernică cu care noi am stabilit puterea noastră, înseamnă:

„Frăția în Francmasonerie, pentru a constitui un Stat în Stat, cu mijloacele și cu o funcțiune independente de Stat și necunoscute Statului

„Frăția în francmasonerie, pentru a constitui un Stat deasupra Statului, cu o unitate, un cosmopolitism, cu o universalitate care fac Francmasoneria să fie superioară Statului și să-l conducă.

„Frăția în Francmasonerie, pentru a constitui un Stat în contra Statului, atâta vreme cât vor exista armatele permanente, instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedică a oricărei înfrățiri.

„Prin ajutorul Fraternității, ca pârghie, și prin urile omenești, ca punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna Parazitismul și Represi-

unea Armată, această ciună nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc.

„Frate iată sfârșitul instrucțiunii ca Șef al Francmasoneriei.

„Rostește acum împreună cu noi Jurământul suprem.

„Jur de a nu avea altă patrie decât patria universală.

„Jur de a combate fără cruțare totdeauna și pretutindeni hotarele națiunilor, hotarele moșilor, ale caselor și atelierelor, și granițele familiei.

„Jur de a răsturna, cu sacrificiul vieții mele, hotarul în care ucigașii umanității au tras cu sânge și cu noroiu numele lui Dumnezeu.

„Jur de a pune la contribuție întreaga mea existență la triumful fără capăt al progresului și al unității universale, și declar că profesiez negațiunea lui Dumnezeu și a sufletului.”

„Și acum frate, după ce Națiunea, Religia și Familia au dispărut pentru totdeauna pentru tine în imensitatea opereii francmasoneriei, vino în brațele noastre, prea Puternice, prea Ilustre și prea scump Frate, să împărți împre-

ună cu noi autoritatea fără margini și puterea fără îngrădire pe care o exercitam asupra Umanității.”

Iată domnilor francmasoni români, „ce este real în Francmasonerie”, cum exprimă autorul în preambulul acestor instrucții. Citiți-le rătăciților și vă desmeticiți, voi cari ați căzut în plasa hipocritiziei masonice, căutând adevărul. Luminați-vă și vă pocăiți voi cari ați fost de bură credință, cum a fost Paul Rosen la intrarea lui în secta scelerată.

Iar voi, cari îi cunoașteți dedesupturile ticăloase și destructive și totuși perverși, pentru că, prin o solidaritate satanică, Francmasoneria vă „lansează” în situații nemeritate spre a vă avea ca instrumente de distrugere a actualei ordini sociale și politice din statul român, voi trebuie să știți, că mai curând sau mai târziu veți fi poși la stălpul infamiei ca periculoși actualului așezământ al României întregite.

I. C. Călinescu.

NICI UN AC DELA JIDAN

sunt ale străinilor, noi nu mai avem decât speranța.

Trufoșii codrii al munților Vrancei li-au alinat durerea, li-au cunoscut nefermura hotărâre ce-o aveau de a învinge, și au învins și acum doar cerul veghia asupra răsfetelor morminte, aprinzându-le câte odată candelă la căpota...

Bătrâna vreme nu va șterge nici când din inimi, mărirea strămoșilor și a lor, iar imensele dureri nu le va putea răscumpăra anii ce vor veni, și nici păcatele noastre!

Idealismul sufletului tânăr, e o apoteză a cinstei curate, ce trădește în fie-care.

Dar astăzi, cei ce n-au văzut nici când războiul, curajoșii părților sedentare, uită totul și chiar că trădește în noi dragostea de țară. Uită că românul e singurul stăpân pe pământul cucerit! — Uită pe eroii de ieri.

Imbrățișează trădătorii, și ne aduc toți străinii, toți nelegiții să ne mardărească sufletele. (Țara a devenit o tarabă de haine vechi) — Rușine lor, rușine!

Piscul naționalismului românesc mândria noastră, acel căruia faptele îi dau locul de frunte, și-l înscrie în nemurtoarea istorie a neamului, a fost pedepsit pentru că prin el veghea conștiința națională, a fost pedepsit pentru că a ridicat glasul contra „cinstitei presei semite” și apoi, a fost trimis la bara justiției, însă a fost achitat.

Dar judecătorii, cari tot mai sunt români, și care-l admiraseră în timpul grelelor încercări suferite, îl apără, și eroul de ieri, învingătorul hoardelor năvălitoare, nu pleacă capul ca învins, e iarăși falnicul ostaș învingător al cauzei naționale.

Eroule!

Te-am cunoscut mai bine ca alții. — Românul se aseamănă cu o stâncă, pe care valurile puhoiului dușman nu-l va clinti vreodată, căci inima lui poartă toată moșia, pe care a apărut-o.

Pe fruntea-i fără pată stă scrisă vrednicia rasei, stă scrisă dragostea de țară, neam și Rege.

Nepăsător al fost de moarte. Viața al disprețuit-o. Ai arătat lumii ce poți, deși știa vrednicia strămoșească, și mai știa străinii, că din vulturi se se nasc vulturi.

Eroule!

In tine văd trecutul, prezentul și viitorul

Bogățiile îți este sufletul.

In tine crede, speră întreaga suflare Românească.

In tine am pus nădejdea. Glorie ție oștean de seamă, cinste neamului tău.

Tu cel ce ești unul din întemeietorii țării de astăzi; tu care cunoști suferința poporului robii, să nu te înspălmânte nemernicia lor. — Va suna ceasul biruinței, deși calea după dreptate e lungă. — Va suna ceasul desrobirii. Ne vom împietri sufletele. — Vom arăta tuturor că noi suntem stăpâni aicea, noi românii și nimeni alții.

Veghem câteva milioane!.. îl vom prohodii. Drepturile le vom da la o-sândă, și de vor mai avea curajul să le mai ceară, atunci, trădătorii amnesiați să moară. Il vom așeza la gard și din 22.000 ce zic ei, că au făcut războiul, nici a suta parte nu vor mai avea ce cere.

Un popor nu poate să plară din cauza nepăsării unora.

Noi nu putem uita jertfa făcută, căci în fiecare din noi plânge un mort.

Viața noastră e la mijloc!

Arată-ne tu calea adevărului.

Suntem sătul de minciuni!

Destule vorbe!

Destule otrăvi!

Eroule, să pregătim sărbătoarea cea mare!

Sus morților; sus vii..

Sculați morților, nu-i glumă,
Și ești toți din morminte,
Căci jidanii ne zugrăvesc,
Și ne spurcă cele sfinte.
Toți cerșim după dreptate,
Ș'om rămâne, fără țară
Zilele ni-s numărâte!
Dați toți fuga la hotărâ!

Ne-au furat întreg pământul,
Căci dreptatea-i de vânzare,
Și ne-au încătușat avutul
Și ne-au pus pe toți în flăcări;
Am răbdat, în umilință,
Dar, jidanii, ne sugrumă
Ș'am rămas fără credință!
Sculați morților, nu-i glumă!
Lăsați somnul pe altădată,
Căci căzut-am, în robie;
Nația, e'ngenunchiată,
N'avem zi de bucurie,
Și la noi,.... e numai jale;
Să strigăm, n'avem cuvinte!
Arătați-ne o cale,
Și ieșiți toți din morminte!

E pustiu în bătaură,
Iar prin hornuri,.... suflă vântul;
N'avem loc de arătură,
Căci întreg și'ntreg pământul,
E al ludelor de sânge
Ce guvernele îndrumă;
Tot norodul, astăzi plânge,
Căci jidanii ne sugrumă!
N'avem loc de închinare,
N'avem după ce bea apă
Ducând jugul în spinare.
Ei, culeg,.... ș'au noștrii, sapă.
Ei, ș'au făurit palate,
Pe-ale morților morminte:
Jale, e'n orașe,.... sate,
Și ne spurcă cele sfinte!

Făurit-am altă țară
Căstigând ieri biruință;
Azi,.... ajuns-am de ocară,
Blestemându-ne ființa;
Trădătorii trăesc bine,
Fac averi nenumărate;
Pentru voi, e plâns,.... suspine
Toți cerim după dreptate...

Veacuri, veacuri, știm strămoșii,
Au luptat necontenit,
Și de sânge, răuri roșii,
Ș'au pornit spre răsărit;
Munții noștri poartă aur
Iară hoarda cea barbară,
Ș'a întins ca un balaur
Ș'om rămâne fără țară!
Toți, suntem născuți de-o mamă;
Toți, avem o sfântă cruce;
Toți, suntem d'acelaș samă,
Și acelaș dor ne duce;
Azi,.... ca azi,.... dar,.... cine știe,
Brațele ni-s ferecate:
Vom zăcea uitați sub gile,
Zilele ni-s numărâte...

Sculați morților! Jidanii,
Ne-au furat,.... toată moșia:
Au trecut, anii,.... ca anii,
De când dusă-i veselia,
Nu mai stați în adormire,
Căci rămânem fără țară;
Pentru a noastră mântuire
Dați toți fuga la hotărâ!

Dați toți fuga la hotărâ,
Zilele ni-s numărâte!
Ș'om rămâne fără țară
Tot cerșind după dreptate!
Și ne spurcă cele sfinte
Căci jidanii ne sugrumă!
Ieșiți toți azi din morminte,
Sculați, morților,.... nu-i glumă!

Vintilă Petrescu Vrancea.

Secerișul.

Norii se abat de ploaie,
Iar pe drum se văd venind,
Coase lucii ca de-argint,
Flăcăi chipeși, fete droaie
Ch'uiind.

Ploaia caldă și cerne stropii,
Ca o rouă pe pământ,
Dăruită de Cel sfânt,
Și-un moșneag ridică snopii
Cruci în rând.

Ploaia 'nceată, trec și norii,
Soarele încălzește tare,
E zăduf, căldură mare.
Croncănind își caută ciorii
De mâncare.

Un flăcău la umbra groasă,
Ocrotită de-un copac,
Își bate coasa, și-chi-tac.
Pe o țavă mătăsoasă
Lângă lac.

Doina sprintenă ca-o zână,
Iute-aleargă c'un ulcior,
Și grăbește spre izvor,
Hăolind a voie bună,
Doină de dor.

El strengarul o așteaptă,
Jos pe iarba mătăsoasă,
Dar Doinica cea frumoasă,
Ea nătânga, se deșteaptă
Că-i la coasă,

— Rămâi Ioniță pe pace,
Zice Doina, -- încă-o lună,
„Pân'ce popa ne cunună
„Căci mămicișă așa-i place,
„Ziua bună!”

Prepețite se distrează
Cu cântul de, pit-palac,
Iar brotăceli din lac,
Serenada-și repetă.

După plac.

Se'nserază tocmai bine,
Soarele s'a pogorât,
Cerul pare mohorât.
Sus la stână urlă-un câine
De urât.

Peste zid de mănăstire,
Se ridică sfânta lună,
Clopotul odihnează,
Satu doarme 'n nesimțire
Noapte bună!
N. Vlaicu Ienopoleanu.

Poesii populare.

Adunate de pe Valea Crișului-Alb.

Mă dusei la secerat
În pustă la Măderat,
Tăiat spicu grâului
Și razele soarelui
În ciuda bădicului.
Căptane, căptane
Slobozi-mă din cătane.
Să-mi mai prind plugul de coarne.
Și cosuța pe spinare
Să-mi cosesc izlazul mare.
Să dau la bot de mâncare.

Unde! badea cu doru
Nu poți ara cu plugu,
Că s'acată brazda'n dor,
Trag boii de se omor.

Bădă cu buze moi
Vind'n diseară la noi.
Merg-ei deseară la voi
Să-ți dau gura înapoi
Că de s'o 'ntâmplă să mor
Nu vreau să-ți rămân dator.
Cine-a 'nceput horile,
Albă ochi ca florile
Și față ca zorile,
Căci horile-s stămpărare
La omu cu supărare,
Căci și eu când mă supăr
Cu horile mă stămpăr.

N. Vlaicu Ienopoleanu.

Să ieșim din slujba păcatului!

S'a făcut și legea spirtuoaselor, e gata. Și ca o întocmire la care s'au gândit mai toate guvernele ce s'au pândat, ea conține multe lucruri bune. Ceea ce ne pune pe grije este numai temerea că: legea cea nouă nu se prea poate executa cu oamenii cei vechi:

Iată dovezi: Ori nu este bine întocmită și legea Repaosului Duminical și cu toate acestea „Epigonii de pe la județe” îi fac atâtea excepțiuni că, legea, nu mai e lege pentru toți. Cunoaștem și noi vechiul dicton că: „nici o lege fără excepțiune!”, nu putem admite însă ca excepțiunile să se facă din interes egoistic. Dovedesc Comis. Jud.-Arad că deschiderea multor cărciume în Repaos Duminical nu are nici un argument de utilitate publică. Altcum, la noi, excepțiunile aduse legilor în cele mai multe cazuri sunt a se scrie în intereselor joșnice de partid.

Noi avem multe legi și legifirăm atâtea că ducem chiar recordul în aceasta privință. Ce folos însă de toate legile noastre, chiar de ar fi ori cât de bune, dacă se aplică pe de-a îndoașele?

Fiindcă avem o autoritate care tot des să contrazice, legile noastre prea puțin folosesc. Ele în loc să nască ordine și uniformitate ne aduc nemulțumire și o buimăcie generală.

Așa va fi fi cu legea spirtuoaselor. Cărciumarii vor încălca dispozițiunile legii, organele de control (mai înțelepte ca și camera și senatul) vor trece cu vederea transgresiunile și să vor mângâia: Bine că legea sună așa dar numai noi știm cât se poate aplica din ea. Zădărnica deci ori ce lege dacă nu se ține!

Un ordin ministerial, o hotărâre a Comis. județene, o interpretare intenționat greșită de la primărie sau vre'un gardist fiscal (cu drept epitimial de șef consacrat schimbă legea promulgată de Rege și din lucruri bune face un ghiveci național. În lege nu tot moșicul poate face excepțiuni!

Iată unde ajungem, altcum: Un jandarm s'a apucat deunăzi să împrăștie hora din jurul bisericii și să o ducă cu forța în cărciuma — „restaurant” a jupânului. Cum a venit el la aceasta? ... Așa va fi crezut el să aplice legea? ... Da, dacă toți până la el fac excepțiuni în lege, are și el doară puterea și dreptul ca om înarmat ce este să își aplice vederile. Sau poate omul va fi apreciat în slujba păcatului? Când toți au directiva și când fiecare execută de capul lui nu e mirare că se întâmplă și așa. Jandarmul din chestiune a urmat numai o pildă rea dată de „Cei Mari” și când ai voi să aplici sancțiuni ar trebui să începi tocmai cu Dumnealor.

La noi între Popor și Rege sunt o seamă de oameni care își fac de cap și de aceea atâtea ilegalitate. Noi însă lege avem și după lege voim să trăim, și ca legile noastre să aibe respectul și rezultatul dorit (așa și Legea spirtuoaselor și a Repaosului Duminical) se impune ca cei vizați să își presare cenușe pe cap și să iasă din slujba păcatului. Așteptăm! I. 930 V. V.

La ședința de constituire a consiliului comunal din Timișoara a fost un imens scandal.

Și anume când Coriolan Baltă începe să citească declarația de credință și supunere a consiliului către Rege, în momentul când s'a pronunțat numele Suveranului întreaga sală s'a ridicat în picioare numai cei 12 consilieri comunisti au rămas mai departe pe scaune, manifestând astfel ostentativ contra Regelui.

Faptul acesta a produs o vie indignare urmată de un vacarm indescriptibil. Huidumele și strigătele de „Dați-i afară” nu mai conțineau. Revolta era aproape generală. Cu toate acestea comunistii în frunte cu Coloman Müller au continuat să rămână și mai departe nepăsători și să aibe o atitudine sfidătoare.

D. Bocu (adresându-se comunistilor) a zis: *Dacă n'ași fi fost eu, dv. nu ați sta pe aceste bănci. Așa că vă spun că de nu dați onorul Regelui, pun chestiunea de nedemnitate.*

Leiritz Arpad (comunist) răspunde: *Dacă ne aplică teroarea nu avem de cât să facem o declarațiune de supunere. (Vociferări și strigăte din toate părțile). Văzându-se că acest scandal nu pare să mai la sfârșit, se dă din nou citire declarațiunii de supunere și credință M. S. Regelui, la care de această dată se ridică în picioare și comunistii cu întreaga asistență.*

Urmează apoi declarațiunea de fidelitate a fiecărei minorități naționale reprezentată în consiliul comunal.

Venind la rând comunistii, din partea acestora consilierul Petre Töpfer face în românește o declarație ce provoacă revoltă și indignare pe fața tuturor celorlalți consilieri. Începând prin a face o aprigă critică actualului gospodărie a orașului, încheie declarația cu următoarele cuvinte: *„Vom lupta împotriva oricărei tendințe războinice ascunsă sub orice denumire de sprijin ca: apărarea națională, întărirea flotei aeriene sau ajutorul Crucii roșii.*

Unleuna sovietelor o considerăm ca patria proletariatului.

Orice ațărare războinică îndreptată împotriva Uniunii sovietelor o considerăm împotriva clasei proletariatului. Fiecare năzuință a noastră este îndreptată spre noui lumi. Internaționalizarea maselor care creiază și produce se bazează pe idealul comunist. De acest ideal va fi pătrunsă și călduzită și activitatea noastră aici etc...

Iată cum mulțumită demagogiei d-lui Sever Bocu, și-a inaugurat prima ședință consiliul comunal al orașului Timișoara. Dați înalțe Domnilor!!

Încheiați pacturi cu minoritarul și cu jidanii, nu Vă fie rușii!

Și la constituirea Consiliului Municipal din Arad au încercat ungurii să vorbească — demonstrative — ungurește, dar au fost puși energic la punct de către d-nii: prof. Constantinescu și adv. Păușești. Cinste lor!

La groapa lui Deutsch Andor.

Groază și înflorare a cuprins pe jidovii noștri din Arad. Aleargă pe stradă cu fața bulmăcită de spaimă, cu percluni în vânt, dinții le ciănțănesc în gură de parcă hăl catari s'a băgat în ei...

Ce s'a întâmplat?

Joi dimineața s'a sinucis unul dintre cei mai de frunte ai lor, Deutsch Andor, binecunoscut în toate părțile, jucând în timpul din urmă mare rol în viața acestui oraș din zi în zi tot mai jidovit. A fost mare comerciant, vicepreședinte a camerei de comerț (românească de formă, dar unde jidovii fac ce vreau) președinte la o mulțime de societăți jidovești, membru în consiliu de administrație la bănci etc... Joi dimineața pe la ora 4 s'a aruncat în curte dela etajul al doilea rămânând mort pe loc, după ce mai înainte încercase să-și taie grumazul cu briciul, dar se vede că l-a durut și câțiva stropi de sânge l-au înspăimântat, așa că s'a hotărât să se arunce pe fereastră.

Deși cum vedeți e vorba de un jidov în jurul căruia s'a făcut multă vâlvă până a trăit — ca și acum după ce l-a dus hantatar — și noi nici nu ne-am ocupa de moartea lui rămânând încă destul în loc. (De am putea scrie cât mai lute despre toți ca despre Deutsch Andor).

Motivul care ne face să scriem și noi câteva rânduri e că între altele a fost șeful lojei francmasonice „Concordia” din Arad, adunarea așa numiților liber cugetători, aceia cari spun că nu este D-zeu și că toată legea lui Hristos e o poveste, bună numai pentru proști și copii... În aceste loje francmasonice sunt înscrși — durere — și mulți români, chiar și din Arad. Acești naivi (să nu le spunem cum ar trebui) nu-și dau seama că toată francmasoneria este o spurcăciune, e una dintre multele minciuni și ticăloșii jidovești, toate având de scop să dismembreze pe creștini pentru a-i slăbi și astfel a-1 stăpâni mai ușor.

Dovezi?!

Iată-le. În timp ce francmasonii propagă în toate părțile că nu e nevoie de religie, că nu este D-zeu, Deutsch Andor — președintele francmasonilor din Arad — e și președintele comunității bisericești jidovești lucrând din greu pentru întărirea jidovimii și a religiei lor, mergând regulat la biserică și ținând cu sfințenie tot ceea ce poruncește talmudul. Și ca dănsul fac toți jidovii francmasoni! *Adecă numai de legea creștină nu e lipsă!!*

Își dau seama francmasonii noștri de situația în care se află ei cum răd jidovii de prostia lor?! Cele mai mari nenorociri ce se abat asupra unui popor nu vin din afară. Nici un dușman nu te distruge așa de repede ca prostia-ți proprie. Iată pentru ce ne ocupăm și noi în treacăt de moartea lui Deutsch Andor.

Rugăm achitați abonamentul!

Din Gurahont.

Lucruri rușinoase.

În comuna Gurahont, înainte cu un an, a luat ființă un corp al pompierilor voluntari, compus din elementele cele mai de seamă ce le are comuna noastră.

Acest corp, care era pătruns de un adânc patriotism, era și un stimulent al încrederii și al mândriei noastre naționale, având frumoasa chemare a pune în respect pe împilatorii noștri de eri.

A trebuit însă și aici să-și vâre coada unele elemente compromise, cu apucături mârșave, să distrugă solidaritatea unui corp sănătos și mult promițător, așa că azi avem un corp nou de pompieri, compus din elementele cele mai compromise: foști mercenari ai lui Bela Kun, furnizori de dezertori din armata română, oameni cu moralitate compromisă ca unul cu fereștrile sparte de o ibovnică unguroaică și alte asemenea tipuri specifice internaționale.

În fața acestor stări dureroase și degradatoare pentru noi ca români, este frumos gestul acelor țărani fruntași, cari au refuzat și refuză să se încorporeze din nou într'un astfel de corp, care prin structura lui este sortit disprețului sufletului cinstit și românesc!

Roșine să le fie obrazelor acelor români, cari prin înconștiența lor, ostracizează elementele cele mai de valoare ale neamului nostru, legionarii decorați pentru vitejii, elemente cu forță morală și înalt patriotism, fruntași țărani, cu drepturi milenare, sunt umiliți, prin călcarea în picioare a legilor sfinte ale scumpei noastre țări, în fața minorităților și a paraziților neamului nostru românesc!

Dar să nu creadă acești români intelectuali orbiți de patima de a disprețui opinia și a da cu piciorul în ea, că acești țărani, — care formează majoritatea covârșitoare a comunei Gurahont, — vor uita pe acei cari l-au umilit în fața celor aduși de vânt, și să mai știe acei români înconștienți, că Dumnezeu le va descoperi sufletele lor goale și pline de scărboase fărădelegi, iar faptele lor vor fi aduse pe rând în fața opiniei publice!

Fierul roșu al opiniei publice și al justiției, se va pune pe frunțile celor încărcăți cu fărădelegi.

Cei cari au urechi de auzit, să auză și să spună și celor surzi!

Correspondent.

Informațiuni.

— În Maramureș în comuna Borșa — știți cea cu bucluc — unde antisemiții n'au fost lăsați să țină conferințe pentru educația poporului, s'a iscat în zilele trecute un mare foc care a mistuit sute de case din cartierul jidovesc.

Jidovuții și jidovii au rămas fără adăpost... Jale mare la „zidul plângerilor” și natural vina pusă pe cuziști, că ei ar fi dat foc comunei jidovești.

Așa să trăiască jidanii!!

Tot la fel a fost foc mare și la Târgu-Frumos, unde au fost bătuți cuziștii după alegerea d-lui A. C. Cuzi de deputat. Și aici se bănuiește că focul a fost pus de o mână, criminală antisemită!

Așa să trăiască jidoavcele!

Sigur tot antisemiții sunt de vină la toate! Nu cumva și că Burăh a dat faliment, că Rifca a înșelat pe Igit ori că Jupân Deutsch s'a tăiat grumazul?! D-ne! ajută-le!!

— În Italia între orașele Bologna-Florența s'a întâmplat o catastrofă de cale ferată cu 16 morți și peste 30 grav răniți.

— Un cismar din Charlottenburg — Germania, cu numele Max Hini a mâncat 76 de ouă în timp de 10 minute, bătând recordul în privința aceasta.

Bine că n'a crepat!

— Zahărul s'a scumpit cu 3 lei la kilogram. Ei vezi bine or făcut, că doară bleții români își pot bea chelșița și fără zahăr, că numai așa este bună pentru „întărcarea copiilor”. Câtă batjocură pe capul acestui neam!!

Ce zile am ajuns!! Un sac gol este mai scump decât produsele, (orz, ovăz, porumb) cu care se umple!

— La Kovel, Polonia au fost agitații antisemite. Au fost răniți peste 50 jidani între cari 28 mai grav.

— Aviatorii depe „City of Chicago” din cauza surmenajului au terminat sborul lor de durată.

Ei au sburat în continuu 553 ore 21 minute și 30 secunde, adică peste 23 zile și au întrecut recordul anterior de durată cu 423 ore și 20 minute.

— La împărțirea premiilor dela școala jidovească din Pitești a avut loc în ziua de 29 Iunie a. c. un incident ca ahăla.

Jupân avocat Moise Abramovici, care este și directorul școlii făcând observațiuni unui copil al lui Iancu Sigler, comerciant, acesta simțindu-se jicnit l-a cerut „socoteală” și l-a palmuit; la rândul-i, avocatul Abramovici l-a răspuns printr'un pumn sdравn tras în ochi.

Intervenind rudele beligeranților s'a făcut o bătaie în toată regula, iar publicul format mai mult din balabuste a fugit din școală.

D-ne! dă-le tot așa!... numai să nu pună și aici vina pe cuziști!!

Printului Carol*)

Acesta este visul meu:
Să-mi lase o rază Dumnezeu
În cuget, să-mi aprindă scrisul,
Măreț să-mi isbândească visul.
Și pl'n de veselie n'chin
Paharu m'purpurat cu vin
În cinstea celui ce și-a dat
Cuvântul că va fi soldat
Viteaz ca Ștefan și Mihailu
Și Tudor, căpitan de plaiu,
Și Tepeș, voevodul crud,
Ce strălucește încă ud
De sânge și de glorie
În cartea sfântă a Istoriei.
Trăim o vreme întunecată,
O! mergi, copile, și învață
Cea mai frumoasă, mai măreață
Dar și mai tănuită artă,
Învăță dragă cum se poartă
În luptă sabia și calul!
Recucerește-ne Ardealul...
Acesta este gândul meu —
Auzi-mă tu, Dumnezeu!

ST. O. IOSIF

*) Această poezie este scrisă în epoca neutralității României (1915).

Mi-aduc aminte, mamă!

Mi-aduc aminte, mamă, când am plecat de-acas'
În dimineața-aceea, nu știu pe la ce ceas?!
Plângând, coseai săcuțul, cu care-am colindat
Atât amar de cale, mergând din sat în sat.

Cântam, glumeam și vesel c'apuc înspre oștire
Grăbeam de zor plecarea, așa, într'o neștire;
Tu pricepeai, o! mamă, ce însemna pe-atunci
Să pleci fără zăbavă în zările adânci!

De-atunci, nu-mi ști de urmă, pe unde-oi fi, ce fac?
Și n' vis, mă vezi aievea, căzut în vre un atac
Cu ochii către ceruri pe câmpul de bătaie
De dragul Țării mele, bătut de vânt și ploaie!

De-al ști tu dragă mamă, ce falnică mândrie
Îmi mângâie durerea aici în pribegie
Aici, la sânul Țării, între țărani mei,
Smeriți în suferință și n' luptă pui de lei!

Cu ei îndur eu chinul, cu ei înfrunt amarul
Și tot cu ei în urmă voi reclădi altarul
În birii de dreptate și-al faptelor de bine,
S'aducem cinste Țării și dogmelor creștine!

Botoșani, 1 Iunie 1917.

Dimitrie Stănculescu
Dir. școlii elementare de com. Timișoara.

Ziarul nostru „APĂRAREA NAȚIONALĂ” începând cu No. 27 din anul curent se găsește spre vânzare și la chioșcurile de ziare din gările Cluj, Oradea, Satu—mare, Sibiu, Brașov, Simeria, Lugoj, Timișoara, Arad, Târgu—Mureș, Teiuș, Feldioara—Răzab., Blaj, Caransebeș, Petroșani, Curtici, Cernăuți, Sighetul—Marmăției, Petru—Rareș, Deva, și Mercurea—Ciuc, precum și la chioșcurile de ziare din Arad Timișoara, Ineu și Buteni.

Rugăm cetiți, abonați, răspândiți și sprijiniți acest ziar adevărat național creștin.

Administrația ziarului.

— *Audiența d-lui Vintilă Brătianu la M. S. Regele.* Miercuri după masă a fost primit de M. Sa Dl. Vintilă Brătianu șeful partidului liberal. Încă de câteva zile lumea aștepta cu mare curiozitate această audiență; se știe a-nume atitudinea încăpăținată a d-lui Vintilă Brătianu avută la revenirea în țară a M. Sale. Nu se știe nimic cum a decurs acea audiență. Se poate însă că d-l Vintilă Brătianu a cam rămas cu buzele umflate.

— *Incoronarea Regelui.* Din București primim vestea că încoronarea M. Sale se va face la 21 Septembrie a. c. la Alba Iulia. M. Sa și-a exprimat dorința ca cheltuielile cu serbările încoronării să fie cât se poate mai mici.

Din Timișoara ni se anunță că parchetul a cerut deținerea d-lor Iuliu Arsenovici și Oprea Ioan care a încercat să se sinucidă fost director general a băncii „Timișana.” Afirmative numiți ar avea mare vină că banca „Timișana” a pierdut peste 200 de milioane de lei păgubind și lăsând la sapă de lemn pe atâția deponenți. Oare când le vine rândul celorlalți directori de bancă de pela noi?

In lumea politică se vorbește mult despre formarea unui guvern de concentrare, sub care se va face încoronarea M. S. Regelui Carol II, — zice-se — la 21 Septembrie.

Noi totdeauna am fost pentru un guvern de concentrare în sensul, ca din acela să facă parte tot ce are țara mai bun, mai cinstit și mai capabil.

Se vorbește și de un guvern al partidului poporului, al averescanilor.

„Liga Apărării Naționale Creștine” este însă singura rezervă de oameni cinștiți, de oameni capabili, și de adevărați patrioți.

Liga stă gata să înceapă adevărata acțiune de salvare a Neamului și Țării Românești în momentul în care, va fi chemată spre acest scop de M. S. Regele și dorită de M. S. Poporul.

Ziua așteptată nu credem să fie prea departe!!

In ziua de 8 Iulie c. a izbucnit un groaznic incendiu în gara cfr. din Aciuța.

Cum lângă gară erau depozitate vreo 800 vagoane lemne proprietatea băncii „Timișana,” la ora 2 din zi, șeful stației Aciuța s’a pomenit că depozitul de lemne luase foc, dar chiar la mijloc. Se crede că focul a fost pus, deoarece situația financiară a Timișanei este în dubiu.

La fața locului au plecat: Pompierii din Gurahonț, conduși de D. S. Dorca; Dr. Todoran, pretor, Dr. Oarcea notar cercual etc.,. Au mai sosit pompierii din Hălmașiu și pompierii din Sebiș.

Grație măsurilor luate de pompierii din Gurahonț focul a putut fi localizat la ora 12 noaptea.

Pagubele se evaluează la 2½ milioane Lei.

Vom reveni cu amănunte.

— *Ministerul muncii* a dat ordin ca să nu se mai permită ca fabricile și alte întreprinderi industriale să mai aplice la muncile de noaptea femei și copii.

— *Grozavă catastrofă minieră* s’a întâmplat miercuri în minele de cărbuni dela Neuroden (Germania). În urma unei explozii de gaz metan și-au aflat moartea în adâncul pământului peste 150 de lucrători.

— *Ing. Alecsandru Mihailovici.* Duminecă înaintea de masă a fost îngropat inginerul Alecsandru Mihailovici, o figură așa de cunoscută și de toți simpatizată. Până în 1924 a fost director regional al C. F. R. în Arad împlinind această înaltă slujbă cu cinste și omenie cum rar se întâlnesc astăzi. Înainte de stăpânirea românească a îndeplinit funcții înalte la M. A. V. pe tot locul câștigându-și numai stimă și considerare, fiind totdeauna și român la locul său... Deși a fost și în slujbe, unde alții necinstiți și-au făcut zeci de milioane, dânsul moare sărac, trăind totdeauna modest din plata mică sau din pensia ce-o primia. A trăit 72 de ani. Odihnească în pace!

Programul Cinematografelor de Duminecă 13 VII și zilele următoare:

Cinema Central: Melodia fericirii. film sonor.

Cinema Select-Modern: Diana.

„ Elite: Călărețul negru.

„ Grădiște: Înalta trădare.

„ Gai: Oameni și măști.

Publicațiune.

Primăria comunei Macea publică licitațiune pentru procurarea a lor 11 vag. lemne de foc, cer, stejar, eventual fag de 1-a calitate, necesare Primăriei, notarului și școalelor primare pe data de 28 Iulie 1930 ora 9 a. m. în localul Primăriei.

Licitațiunea se va ține cu oferte închise și sigilate în conformitate cu legea contabilității publice.

Garanția este de 5000 Lei.

Celelalte condițiuni se pot vedea în biroul Primăriei Macea.

Primăria.

PRIMARIA comunală Radna.

Nr. 944/1930.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 12 August 1930 ora 10 se ține licitație publică pentru confecționarea unor 700 tablite (cu Nr. de casă și nume de stradă).

Licitația se va ține în conformitate cu L. C. P. art. 72—83 cu oferte închise și sigilate.

Condițiunile se pot vedea în biroul notarial.

Radna, la 5 Iulie 1930.

Primăria.

LA FIRMA: MARCU BOTA

Prăvălie de ghețe, pălării și modă A R A D, B-dul Regele Ferdinand No. 27. puteți cumpăra cu livretul, fără bani în număr.

— o — PANTOFI EFTINII

Pentru copii dela 120 lei în sus

dame 380

„ bărbați 380

precum și pantofi pentru tenis și sandale.

Administrația Județului Arad.
Serviciul Financiar și Economic.

Nr. 20899/1930

Arad, la 8 Iulie 1930.

Publicațiune.

Elevii din comunele județului Arad, cari doresc a primi burse ajutoare pentru cumpărări de cărți până la data de 20 Iulie 1930, vor înainta cererile Administrației Județului.

Cererile vor fi ajustate cu certificate de paupertate și certificate de studii.

Președinte: Dr. Lazar, Secretar gen.: Dr. Nichin.

Nr. 1424/1930.

Concurs.

Primăria comunei Șiria publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de agent la serviciul economic-financiar.

Reflecții la acest post vor trebui să aibă 4 cl. secundare și examenul de capacitate prevăzut în art. 73 din Regulamentul legii statutului funcționarilor publici.

Retribuțiunea este cea prevăzută în alocația bugetară.

Cererile întocmite conform art. 7 din susamintitul regulament se vor înainta Primăriei până cel mai târziu la 26 August 1930.

Șiria, la 26 Iulie 1930.

Primăria.

Nr. G 1866/1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegat judecătoresc aduc la cunoștință publică în sensul legii articolului LX. din 1881 § 102 respective LXI. din 1909 § 19 cumcă lucrurile următoare s. a. 1 cântar mare și trei staloje de prăvălie care în urma deciziei No. 1621/1930 al judecătoarei de ocol Hălmașiu s’au supra executat în 2 Maiu 1930 în favorul executorului Vasile Roșu avocat în Hălmașiu repr. prin avocat împotriva executatului în Hălmașiu pentru încassarea capitalului de 1607 Lei și acces. prin execuție de acoperire și cari s’au prețuit în 17000 Lei se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei No. G. 1866/1930 al judecătoarei de ocol Hălmașiu se fixează termenul pe 19 Iulie anul 1930 la orele 4 p. m. în comuna Hălmașiu la fața locului și toți cari au voie de a cumpăra, sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX. din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretențiunea care e de încassat face 1607 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 1 Aprilie 1930 iar spese până acum stabilite de 1214 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și accepție și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul articolului LXI din 1908 § 20 și anume în favorul Societății „Agronomul” Societate de asigurare Arad repres. prin Avocatul Dr. Emerich Zubor din Arad și în favoarea d-lui Vasile Roșu avocat în Hălmașiu.

Hălmașiu la 2 Iulie 1930.

Teodor Langher.

Delegat Judecătoresc.

JUDECATORIA rurală Buteni.

Nr. G. 1985/1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegat judecătoresc, aduc la cunoștință publică în sensul legii 60 Art. 10 din 1881 Art. 102 respective 61 din 1908 din art. 19 cumcă lucrurile următoare 3 metri lemne de foc, un grajd de lemn acoperit cu țiglă nouă, 3 buc. lemne de cior, 6 buc. palanci de gorun, una cocină de lemn acoperită cu țiglă nouă, un plug de fier cu roțile și cu grapă de lemn, precum și mobilele sechestrate prin procesul verbal Nr. G. 687/1930 de sub Poz. 4 adică una colnă acoperită cu țiglă nouă cari în urma deciziei Nr. 78/1930 a judecătoarei de ocol Buteni s’au sechestrat la data de 5 Iunie în favorul următorului Lasuț Teodor merciant în Almaș repr. prin dr. Aurel Grozda, împotriva următorului din Almaș, pentru suma de 2137 Lei capital și accesorii, prin execuție de escontare și cari sau prețuit în suma de 10.150 lei.

Pentru efectuarea acestei licitații în baza Deciziei No. G. 1985 | 930 a judecătoarei Buteni se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Iulie 1930 ora 3, după masă în comuna Almaș toți cari au voie se cumpere sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile sus-amintite vor fi vândute în sensul legii LXI, din 1881: art. 107—108 celor cari dau mai mult pe lângă solvirea în bani gata, și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care este de încasat: 2137 Lei capital cu 12% dela 1 Dec. 1928, 590 lei pentru cererea de execuție, 880 lei pentru efectuarea execuției și 91 lei pentru cererea de licitație.

Încât mobilele cari ajung la licitație, ar fi fost sechestrate și de alții și accepție și-au câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favoarea acestora în sensul art. 61 din 1908 § 20.

Buteni, 3 Iulie 1930.

Deleg. judecătoresc, Indescifrabil.

JUDECATORIA Nădlac Rurală.

No. 66/1930

Publicațiune de licitațiune.

Subsemnatul delegat executor prin aceasta publică că în urma deciziei No. 493/1930 și G. 863/1930 date de Judecătoria ocolului Nădlac în favoarea lui Eugen Szekel repr. prin dr. V. Kiss adv. din Nădlac pentru încasarea creianței de 3850 lei capital și accesorii. Se defige termen de licitațiune, pe ziua de 16 Iulie 1930 ora 6, d. m. în comuna Nădlac sub No. 879 unde se vor vinde la licitațiune publică: una mașină de cusut marca „Singer”, două perini cu puf de gâscă, una dună, un automobil în stare bună cu No. 1196 Arad.

Toate acestea s’au evaluat în suma de lei 58.500 lei.

Nădlac, la 1 Iulie 1930

